

Cet homme est-il dangereux ?

Wikipedia

Qui est Dyab About Jahjah ?

Dyab About Jahjah, né à Hanin ([Liban](#)) le 24 juin 1971, est un activiste politique belge qui a fondé la [Ligue arabe européenne](#). Son père, Khalil About Jahjah, est professeur à l'[université libanaise](#) de Saïda, spécialiste de la [littérature arabe](#) et titulaire de deux doctorats à l'[université Saint-Joseph de Beyrouth](#). Il est musulman chiite. Sa mère, Nanette Younes, est une institutrice chrétienne maronite. Dyab About Jahjah est né au [Liban sud](#), dans une ville proche de la frontière libano-[israélienne](#). Après des études de droit à l'université de [Saïda](#), Dyab About Jahjah s'engage dans un mouvement armé en lutte contre Israël. Il est doctorant en science politique à l'[Université catholique de Louvain](#).

Fondateur de la Ligue arabe européenne

Dyab About Jahjah en 2008.

Après avoir demandé l'[asile](#) à la [Belgique](#) en 1991, il se marie avec une Belge obtenant ainsi la nationalité belge. Il fonde une association politique [nationaliste arabe](#), la [Ligue arabe européenne](#), qui prend comme modèles les mouvements noirs américains du type [Black Power](#) des années 1960. Il est décrit dans un article du New York Times de 2003 comme « This is the man known as Belgium's [Malcolm X](#) »². Dans une interview au magazine américain *Time* en 2002 il déclare qu'il n'est pas anti-américain, qu'en fait il admire les lois antidiscriminatoires en Amérique: « Les lois raciales d'Amérique sont plus avancées qu'ici. J'ai des membres de ma famille à [Détroit](#) et ils sont arabes-américains mais ils se sentent américains. Je ne me sens pas européen. L'Europe a besoin de rendre son concept de citoyenneté inclusif de toutes les cultures et religions. Je suis un musulman pratiquant mais je ne suis pas un monstre. Je ne suis pas un fondamentaliste. »³.

Le Premier ministre belge [Guy Verhofstadt](#) déclare en 2002 sur base des informations dont il dispose, à la suite de manifestations qui ont dégénéré à Anvers après un crime raciste : « Cette organisation est un danger pour notre société surtout parce qu'il ne veut pas créer une cohabitation pacifique entre les communautés religieuses dans notre pays. Il est très clair que l'on cherche par des confrontations, des provocations à créer des troubles dans la vie des quartiers. »⁴. Cinq ans plus tard, About Jahjah et un autre responsable de la LAE sont condamnés à un an de prison pour incitation à des actes de violence, mais l'année suivante ils sont acquittés en appel^{5,6}.

Le professeur de sociologie des religions [Felice Dassetto](#), spécialiste de l'islam en Belgique, écrivait fin 2002:« on peut se demander si About Jahjah et ses amis ne sont pas de bons enfants de Flandre (qui parlent d'ailleurs correctement le français, comme pas mal de jeunes d'origine marocaine de Flandre). Ils sont enfants du nationalisme flamand, qu'il soit légitime et orthodoxe, ou qu'il soit illégitime comme celui du Vlaamse Blok. A ce nationalisme-là (légitime ou illégitime), ils en opposent un autre, arabe (ou arabo-musulman). A l'ethnisme flamand, un autre, arabe également. (...) à Borgerhout comme en Flandre, l'identité flamande aime aussi séparer, n'aime pas non plus ce café au lait qu'est la Belgique. Sa seule catégorie est la séparation, la différenciation, l'identification claire du lait et du café. Des jeunes flamands arabes prennent l'idée de la séparation à leur compte. Ils ne font que prendre au sérieux leur être flamand. (...) si About Jahjah est l'occasion de remettre sur le tapis la question des intégrations des immigrés, il y met aussi la question du nationalisme et du culturalisme comme catégorie fondatrice du politique »⁷.

Initiateur de la liste RESIST et du Parti démocratique musulman[[modifier](#) | [modifier le code](#)]

L'AEL d'About Jahjah participe aux élections législatives fédérales de 2003 sur une liste RESIST, commune avec le [Parti du travail de Belgique](#) (PTB), une organisation marxiste-léniniste chinoise, mais cette liste aboutit à un échec électoral (0,43 % dans la circonscription flamande au Sénat), même par comparaison aux scores habituels du PTB (0,62 % en 1999 pour la même circonscription). Aux élections régionales flamandes de 2004, l'AEL présente deux listes sous la dénomination Moslim Democratische Partij (MDP, Parti démocratique musulman) dans les circonscriptions d'[Anvers](#) et de [Flandre-Orientale](#), elles obtiennent respectivement 0,27 % et 0,14 %.

Malgré ces résultats électoraux médiocres en juin 2004, le magazine américain *Time* le met encore en avant en février 2005 et en décembre 2005 comme un dirigeant politique musulman important⁸

Après-politique belge

En juillet 2006, Dyab Abou Jahjah part au Liban pour y apporter son soutien durant la guerre entre Israël et le [Hezbollah](#). En septembre 2013, il annonce son retour en Belgique⁹.

Retour en Belgique

En septembre 2013 il rentre en Belgique à cause de la situation tendue au Liban. Il est alors reçu chaleureusement par la presse flamande et certains hommes politiques comme le sénateur [Bert Anciaux](#) en tant que vrai démocrate représentant les revendications des gens issues de l'immigration. À partir de janvier 2014 il a une colonne hebdomadaire dans le quotidien flamand de référence [De Standaard](#). Il est choisi par l'hebdomadaire flamand [Knack](#) comme étant le quatrième Belge [allochtone](#) le plus influent.

Abou Jahjah zoekt woning in Brussel

© brusselnieuws.be - 17/09/2013

Activist Dyab Abou Jahjah keert terug naar ons land en zoekt een woning in Brussel. "Antwerpen wordt opnieuw de uitvalsbasis van mijn politieke activiteiten, maar mijn kinderen spreken niet zo goed Nederlands, dus gaan we wellicht liever in Brussel wonen."

Abou Jahjah wil met zijn vrouw en twee kinderen opnieuw naar België verhuizen. "Het is altijd de bedoeling geweest om naar België terug te keren. Alleen gebeurt het een beetje vroeger dan gepland", zegt hij in *De Standaard* en *Het Nieuwsblad*. "Het is een kwestie van weken. We zijn momenteel nog op zoek naar een huis."

Tot hij in 2006 terugkeerde naar geboorteland Libanon woonde Abou Jahjah in Antwerpen, maar nu wordt het waarschijnlijk Brussel. "Mijn kinderen spreken niet zo goed Nederlands dus gaan we wellicht liever in Brussel wonen", klinkt het. "Maar Antwerpen zal zeker wel de uitvalsbasis zijn voor mijn politieke activiteiten."

De terugkeer van Abou Jahjah lokt alvast uiteenlopende reacties uit, van verwelkomend, onder meer door Bert Anciaux, tot erg vijandige bij sommige vertegenwoordigers van N-VA en Vlaams Belang.

In het verleden werd Abou Jahjah door velen, inclusief toenmalig premier Guy Verhofstadt (Open VLD), bestempeld als gevaarlijk. Met zijn beweging, de Arabisch-Europese Liga (AEL), wilde hij opkomen voor de rechten van Europese moslims. Hij werd veroordeeld omdat hij jongeren zou hebben opgehitst in Borgerhout, maar in hoger beroep werd die veroordeling ongedaan gemaakt.

Geen vooruitgang inzake discriminatie

Abou Jahjah geeft toe dat hij vroeger fouten heeft gemaakt. "Maar ik vind het niet interessant om

daar nu diep op in te gaan. Ik ben ouder en wijzer geworden", zegt de ondertussen 42-jarige activist. Naar eigen zeggen wil hij "op een constructieve manier het debat aangaan."

De AEL bestaat vandaag niet meer. Mogelijk zal Abou Jahjah een nieuwe beweging lanceren. Daarover wenst hij voorlopig echter niet in detail te treden. "De problemen van achterstelling, racisme en discriminatie zijn nog altijd van cruciaal belang, en in de praktijk is er helaas nog niet veel veranderd", zegt hij in de krant. "Wat we gaan doen, kan veel groter en sterker en efficiënter worden dan de AEL ooit geweest is."

Abou Jahjah is een tegenstander van assimilatie. Hij vindt dat moslims hun cultuur moeten kunnen behouden en tegelijk volwaardige Europese burgers moeten kunnen zijn. De Libanese Belg is zelf niet praktiserend en beschouwt zichzelf als een culturele moslim.

Abou Jahjah: "De N-VA is veel gevaarlijker dan het Vlaams Belang"

Jeroen De Preter – 16/06/14

Bijna acht jaar geleden vertrok de toen nog zeer gecontesteerde activist Dyab Abou Jahjah (42) naar zijn geboorteland Libanon. Om eind vorig jaar terug te keren. Ouder, maar niet minder strijdvaardig. Morgen ligt van hem een boek in de winkel. Wat volgt is een fragment uit een interview dat u vandaag in de krant kunt lezen.

***Dat tientallen VB'ers overstappen naar N-VA, daar kijkt dan weer niemand van op.
Het verwondert ons niet, omdat we ergens wel beseffen dat de N-VA niet zo ver staat van het VB.***

In een recent interview noemde u een derde van de Vlaming racist. Kunt u dat ook hard maken?

"Ik heb mij gebaseerd op een studie van de Vlaamse regering, waaruit bleek dat bijna de helft van de Vlamingen liever niet naast iemand van een andere origine wil wonen. Ik had ook kunnen besluiten dat de helft van de Vlamingen racistisch is. Omdat ik me kan voorstellen dat hier ook andere factoren spelen, heb ik afgerond naar beneden. (lacht)" "Op zich vind ik racisme niet eens zo problematisch. U hoeft mij niet graag te zien, en vice versa. Maar ik ga wel steigeren als u mij belet een huis te huren of mij de toegang tot de arbeidsmarkt ontzegt. En alle studies vertellen mij dat er op dat vlak een groot probleem is in Vlaanderen."

Na de jongste verkiezingen klonk overal opluchting over de grote nederlaag van Vlaams Belang. U klonk een stuk minder opgelucht.

"Ik heb nooit een groot probleem gehad met die partij. Het Vlaams Belang was een prullenmand voor rechtse stemmen. Dat is de N-VA niet. Dat maakt hen veel gevaarlijker."

De N-VA heeft tot dusver nog maar een heel klein beetje bestuurd. Moeten we de politieke verantwoordelijkheid voor de discriminatie in Vlaanderen dan niet eerder bij de traditionele machtspartijen leggen?

"Ja. Niet het Vlaams Belang, en niet de N-VA zijn verantwoordelijk voor het beleid van vandaag."

Waarom boezemt de N-VA u zo veel angst in?

"Omdat het een soort VB light is, en wél mee zal besturen."

Het partijprogramma van N-VA is op geen enkel punt racistisch.

"Het feit dat Liesbeth Homans blijft zeggen dat racisme relatief is, vind ik zeer bedenkelijk. Net als het feit dat mensen als Karim Van Overmeire er zonder problemen lid én schepen mogen worden. Ja, mensen kunnen veranderen. Maar ik ben niet naïef."

In de hemel is er meer vreugde om één bekeerling dan over negenennegentig rechtvaardigen die geen bekering nodig hebben."

(lacht) Zo is dat in de hemel. Op de aarde zijn er andere regels. Zou u het geloven, als Guy Verhofstadt morgen aankondigt dat hij overstapt naar de PVDA? Ik in elk geval niet. Verhofstadt staat mijlenver af van dat ideeëngoed. Dat tientallen VB'ers overstappen naar N-VA, daar kijkt dan weer niemand van op. Het verwondert ons niet, omdat we ergens wel beseffen dat de N-VA niet zo ver staat van het VB. Dat is trouwens niet wat mij echt verontrust. Als ik zeg dat N-VA een gevaarlijke partij is, dan heeft dat vooral te maken met hun sociaal-economisch profiel. Hun ultraliberalisme."

Abou Jahjah: 'Brussel voorbeeld voor andere steden'

door © brusselnieuws.be - 16/06/2014

Brusselaars voelen een grotere verbondenheid met elkaar dan inwoners van Vlaamse steden, en de hoofdstad moet een voorbeeld worden voor Vlaanderen. Dat zegt opiniemaker Dyab Abou Jahjah. "Problemen worden hier niet geculturaliseerd."

Naar aanleiding van zijn nieuwe boek 'De stad is van ons' breekt Abou Jahjah een lans voor een stad naar Brussels model. Dat deed hij onder andere op Radio 1 en in De Morgen.

Hij ziet Brussel als voorbeeld van een "stad van de burgers" en hoopt dat andere steden dat voorbeeld zullen volgen.

"Soms is geen beleid beter dan een slecht beleid", zegt hij. "Door een merkwaardige, bijna toevallige combinatie van historische omstandigheden is Brussel een heel bijzondere stad geworden. Anders dan in Vlaanderen is taal en identiteit hier geen fetisj. Dit is een stad zonder echte voertaal."

Brusselaars begrijpen elkaar, zegt hij. "Er is een verbondenheid met elkaar. Voor alles is

men Brusselaar. Als we in Brussel 'wij' zeggen, dan bedoelen we 'wij Brusselaars'."

Brussel doet het op socio-economisch vlak niet schitterend, geeft Abou Jahjah toe. "Maar de problemen worden hier niet geculturaliseerd. Iedereen is hier minderheid. Dus zijn het eigenlijk ook geen echte minderheden."

In Antwerpen daarentegen worden volgens hem de kiemen gelegd van een mogelijk zeer gewelddadig conflict. De schuld van het rechtse bestuur, maar ongewild ook van de 'bakfietsvlaming'. "Want zij zorgen voor gentrificatie, waardoor allochtonen uit de stad worden gedreven. (...) Het beleid wil armoede oplossen door de armen te verjagen."